

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2505/2022
08.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа постављени бесплатни пуномоћник Невена Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарства правде-Високог савета судства-Привредног суда у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 424/21 од 30.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 424/21 од 30.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 705/21 од 12.05.2021. године одбачена је тужба тужиље АА из

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 424/21 од 30.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 705/21 од 12.05.2021. године.

Против правноснажне другостепене одлуке тужила је сходно члану 403. став 1. и 2. и чл. 420. ЗПП изјавила ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији сходно члану 408. ЗПП у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиље није основана.

У поступку доношења побијане одлуке није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању следи да је тужбом поднетом дана 08.02.2021. године тужила тражила да се сходно члану 23. став 4. Закона о раду утврди

да је дана 18.04.2002. године код Привредног суда у Београду засновала радни однос на неодређено време, да је у Привредном суду у Београду у радном односу на неодређено време од 08.06.2002. године, с обзиром да је по истеку радног односа на одређено време наставила да долази на посао дуже од 5 радних дана.

У поступку претходног испитивања тужбе првостепени суд је по увиду у пресуду Првог основног суда у Београду П1-2441/10 од 21.09.2010. године утврдио да је истом као неоснован одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужила АА из ... код Привредног суда у Београду у радном односу на неодређено време била од 04.04.2002. године, јер је по истеку рока од 24 месеца заснованог на одређено време решењем Трговинског суда у Београду Су-../2000 од 31.03.2000. године самоиницијативно наставила да долази на посао. По жалби тужиле, пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 325/11 од 04.10.2012. године првостепена пресуда је потврђена, а ревизија тужиле одбијена је као неоснована пресудом Врховног касационог суда Рев2 12/13 од 05.06.2013. године.

Сагласно изложеном чињеничном стању, Виши суд у Београду је оценио да је, пазећи по службеној дужности на правноснажно пресуђену ствар сходно члану 359. став 2. ЗПП, Први основни суд у Београду правилно закључио да је по истакнутом тужбеном захтеву већ одлучено правноснажним судском одлуком.

Осим тога, другостепени суд је оценио да је правилно мишљење првостепеног суда да се сходно члану 122. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 70/01) који је важио у време престанка радног односа тужиле, тужба сматрала благовременом уколико је поднета у року од 15 дана од достављања одлуке, односно од сазнања за повреду права, тако да се у конкретном случају у односу на евентуалну повреду права због које је тужила имала сазнања најкасније у мају месецу 2002. године, тужба поднета препорученом поштанском пошиљком дана 08.02.2021. године не може сматрати благовременом.

По оцени Врховног касационог суда становиште другостепеног суда засновано је на правилној примени материјалног права.

Чланом 122. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 70/01) важећег у време престанка рада тужиле код Трговинског суда у Београду, прописано је да против одлуке којом је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени или синдикат по овлашћењу запосленог, може да пред надлежним судом покрене спор у року од 15 дана од достављања одлуке, односно од сазнања за повреду права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је решењем Трговинског суда у Београду Су-../2000 од 31.03.2000. године примљена у радни однос на одређено време од 24 месеца и исти јој је престао дана 03.02.2002. године, када је одјављена са стажа осигурања. Полазећи од чињенице да је за престанак радног односа тужила сазнала најкасније у мају 2002. године, правилна је оцена нижестепених судова да је неблагоприятна тужба поднета дана 08.02.2021. године.

Осим правилног становишта везаног за примену материјалноправних одредби које регулишу благовременост тражене правне заштите, правилна је и оцена дозвољености поднете тужбе са становишта одредби Закона о парничном поступку.

Чланом 294. став 1. тачка 2. ЗПП прописано је да по претходном испитивању тужбе суд решењем тужбу одбацује када утврди да је она поднета неблаговремено, према року предвиђеном посебним прописима за подношење тужбе (какав је конкретни случај у вези са применом цитираног члана 122. Закона о раду), док је чланом 294. став 1. тачка 4. ЗПП, прописано да се тужба одбацује када је ствар правноснажно пресуђена, о чему сходно члану 359. став 2. ЗПП суд води рачуна по службеној дужности.

Имајући у виду цитиране одредбе меродавног материјалног и процесног права, правилно су нижестепени судови оценили да је одлука о петитуму истакнутом у овој парници већ правноснажно решена пресудом Првог основног суда у Београду П1-2441/10 од 21.09.2010. године, те да је истицана у жалбеном и ревизијском поступку, јер се независно од датума после 04.04.2002. године од кога се тражи утврђење заснивања радног односа на неодређено време, тужбени захтев базира на истоветном чињеничном стању.

Сагласно изложеном, сходно члану 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Како ревизија тужиље није уважена, то је сходно члану 165. став 1. ЗПП, као неоснован одбијен њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**